

Turistický altán na Hlásce

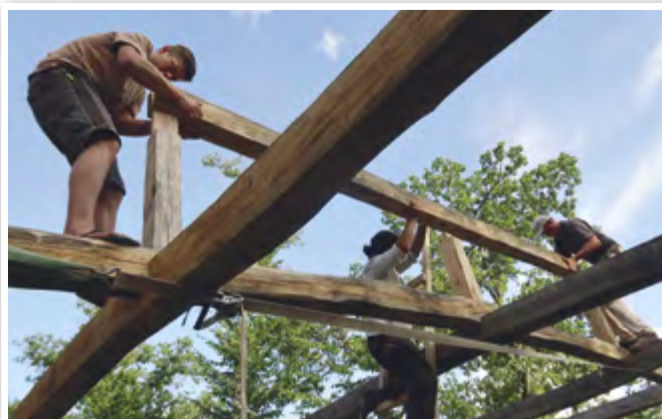

V říjnu tohoto roku byla dokončena stavba turistického altánu na Hlásce (hrad Zlenice), který bude sloužit nejen jako pohodlné zázemí pro návštěvníky této památky, ale i jako netradiční vyhlídka do údolí řeky Sázavy.

Plány na stavbu takového turistického doplnění areálu kulturní památky hradu Zlenice (Hlásky) sahají do roku 2006. Tehdy se v rámci plánů Sdružení Zlenice poprvé začaly zvažovat možnosti, jak v areálu vyřešit lepší turistické zázemí. V plánu bylo umožnit schování před nepřízní počasí, příjemné posezení, ale i zázemí pro údržbu areálu. V rámci konzultací se zástupci obce Senohraby se ustálil plán na realizaci altánu v prostoru bývalé hospodářské budovy hradu. Pod tlakem potřebnějších aktivit se však tato stavba odložila na příhodnější dobu a provizorně byla zastoupena plechovou boudou, kterou zde zajistilo Sdružení Zlenice díky svým sponzorům. Postupně se společnými silami Sdružení Zlenice a obce Senohraby podařilo v minulých letech doopravit první bránu jádra hradu, upravit a bezpečně zprůchodnit pěšinu kolem hradu, zajistit havarijní stav torza věžového paláce, postavit lávku do jádra hradu a začít s konzervací havarijního stavu severozápadního paláce. To vše by nebylo možné bez dlouhodobé podpory mnoha nezištných

příznivců a sponzorů Sdružení a bez spolupráce s MAS Posázaví, díky které se daří opakovaně získávat finanční podporu pro větší projekty.

(Pokračování na str. 2)

Stav prostoru původního hospodářského stavení na předhradí hradu před zahájením prací.

Archeologický průzkum a příprava terénu pro stavbu.

Doprava smrkových kmenů do areálu hradu za pomoci koňské síly.

Položení základových dubových prahů na šterkové lože, v pozadí průběžná konzervace odhaleného zdiva hospodářské budovy předhradí.

Průběh stavby srubové konstrukce ze smrkové kulatiny.

Pro stavbu ve vyšších partiích bylo nutno využít jednoduchých „jeřábů“ a kladek.

(Pokračování ze str. 1)

V roce 2018 pak přišel čas na přípravu projektu altánu, která vyvrcholila v roce 2020 realizací, probíhající od jarních měsíců až do října. Jelikož se zvolila náročnější varianta ručně tesané konstrukce, dovoluujeme vám zde představit v několika obrazech postup této zajímavé práce, která si jistě zaslouží pozornost.

Spodní část altánu, srubový objekt určený jako zázemí pro údržbu hradu, ale i jako přístřeší pro menší kulturní akce v případě nepříznivého počasí, je postavena z klasické smrkové kulatiny. Stylově jde o volnou inspiraci stylem trampských srubů, které jsou pro Posázaví typické. Horní část stavby, altán s vyhlídkou do údolí, je postaven z dubových trámů, u kterých je přiznána přirozená nerovnost, využítá k lehké roztančenosti celé konstrukce. Konceptně je altán volně inspirován tradičním tesařským řemeslem, které odkazuje svým kumštem k historii, ale zachovává novodobý ráz celé stavby.

Bylo zde využito tradičních tesařských postupů, jako jsou spoje na dubové kolíky, ručně tesané trámy, nebo ručně hoblovaná prkna. Celá konstrukce byla díky složitosti terénu stavěna bez větší mechanizace. To si vyžádalo řešení v podobě jednoduchých dřevěných „jeřábů“ sestavených přímo na místě, díky kterým bylo možno masivní a těžké konstrukce krovů zvedat. Střecha je pokryta imitací břidlicových desek, které byly v minulosti využity i na statické zajištění/zastřešení první brány.

Do prostoru altánu byl umístěn masivní stůl s lavicemi a nové informační panely, které seznámí návštěvníky jak s nejnovějšími poznatky o minulosti hradu Zlenice (Hlášky), tak s vývojem tohoto areálu kulturní památky v současnosti. Zpestřením je pak pro návštěvníky mapa s vyznačenými zajímavostmi v okolí, včetně možnosti stažení online mapy s navigací.

V rámci celého projektu se také přistoupilo k opravě přístupové cesty na hrad, která byla vyrovnána hutnějším šterkem a vybavena několika odtokovými rigoly. Ty by měly odvádět vodu z cesty do svahů a pomoci tak chránit sociální zázemí v podhradí od problému s přívalovými dešti, které je občas zaplaví. Do areálu se také dodaly stojany na kola s možností uzamčení kola do stojanu, venkovní stůl s lavicemi a na sezonu jsou připraveny lavičky, které budou v areálu po zimě volně umístěny.

Rádi bychom také upozornili na novou ceduli u vstupu do areálu, která pozorné návštěvníky seznámí se základním desaterem, jak se v areálu památky chovat. Kromě mnoha, pro většinu slušných turistů základních a samozřejmých bodů, jsou zde dva méně známé, které bychom zde zmínili.

V areálu jakékoliv kulturní památky na území naší republiky je zakázáno chodit/hledat s hledáčkami kovů a cokoliv vykopávat. To platí i o areálu Hlášky, a to od vstupu do lesa za Baštírnou až za zadní příkop za hradem.

Další podstatný bod je zákaz ježdění na kolech

Obecní zpravodaj Senohrabská hláška vydává obec Senohraby.
Kresby: Milada Bláhová
Grafická úprava: Martin Vávra
Tisk: Masopustovi, Zaječice
Kontakt: OÚ Senohraby, Příčná 61
Tel.: 323 655 336
www.senohraby.cz
Příjem inzerce e-mailem: inzerce@senohraby.cz
E-mail redakce: hlaska@senohraby.cz
Uzávěrka příspěvků do 20. stávajícího měsíce. Nevyžádané podklady k tisku se nevracejí. Redakce může příspěvky redakčně krátit.
Povolení MK ČR B 12710
Číslo 10/2020, ročník 60
Vychází 9. 11. 2020

Ruční tesání trámy na stavbu.

Položení stropních trámů.

Položení podlahy.

Stavba konstrukce altánu z ručně tesaných dubových trámů, za využití dřevěných „jeřábů“.

Prkenný poklop stopu.

Laťování pro položení střechy z imitace břidlice.

Finální podoba altánu již s umístěným stolem a lavicemi.

Pěšina v areálu upravená hutnějším šterkem.

a jiných dopravních prostředcích. Když pomineme, že je zákaz vjezdu do lesa obecně platný po celé republice, tak hlavní a zásadní důvod je vliv tohoto provozu na lesní cesty. Ty trpí masivní erozí, působenou smykami a silnými záběry úzkých ozubených gum kol, motorek i čtyřkolek. Ty rozvolňují a hoblují povrch lesních cest, který je pak snáze splachován

Porovnání stavu „před“ a „po“.

Finální podoba altánu již s umístěným stolem a lavicemi.

Věříme, že vás novinky v areálu hradu motivují k jeho návštěvě a prožití příjemného času na tomto krásném místě Senohrab. Budeme rádi za případnou zpětnou vazbu, například na Facebookových stránkách Sdružení Zlenice.

Vladimír Havelka
předseda Sdružení Zlenice
www.fb.com/zlenice

Zde můžete shlédnout krátké video ze stavby altánu:
<https://youtu.be/AdKFFwE1M5w>

Podzim ve znamení boje s koronavirem

Vážení občané, stejně tak, jako v jarních měsících, i nyní prožíváme těžké období. Pandemická situace, nouzový stav a vyhlášená Usnesení vlády ČR mění životy každého z nás prakticky ze dne na den. Víím, není to nic příjemného. Přesto Vás prosím o jejich maximální dodržování a o ohleduplnost vůči svému okolí. Obecní úřad Senohraby bude až do odvolání fungovat v omezeném režimu – otevírací doba pro veřejnost je stanovena na pondělí a středu 10:00–12:00 hod. a 14:00–17:00 hod. Pokud plánujete delší konzultaci, prosíme o objednání se na našem tel. čísle 323 655 336 tak, aby nedocházelo k setkání většího počtu osob v omezených prostorách úřadu. Dále Vás informujeme, že obec Senohraby provedla dne 21. 10. 2020 opětovnou dezinfekci veřejných prostor obce odbornou firmou, a to horkou párou o teplotě 160 stupňů Celsia, která ekologicky ničí 100 % množství bakterií, virů a plísni.

Je nám velmi líto, že mnohé kulturní a sportovní akce konané tradičně v naší obci v podzimních a zimních měsících se v letošním roce neuskuteční. Je smutné vidět prázdnou budovu naší školy a opuštěné školní hřiště. Ale nic netrvá věčně! A jelikož patřím povahou spíše k mírným optimistům, věřím, že i z této krize vyjdeme posílněni, uvědomíme si podstatné hodnoty našich životů a fakt, že ke štěstí člověk nepotřebuje obří nákupy spousty věcí, cestování do dalekých krajín, zábavné parky či akce do nočních hodin. Mnohdy stačí málo a je to úplně zdarma – čistá a krásná příroda v našem kraji, vlídné slovo blízkého člověka (byť třeba jen na dálku po telefonu) a víra, že bude opět lépe.

Přejeme Vám v tomto nelehkém období především pevné zdraví a děkujeme za spolupráci.

Jana Svašková

Nabídka pomoci (nejen) seniorům

Stejně jako v jarních měsících nabízí obec Senohraby pomoc skrze svoji sociální pracovníci paní Kláru Dvořákovou, která nám byla nápomocna již v první vlně koronavirové pandemie. Paní Dvořáková nabízí pomoc pro seniory a zdravotně znevýhodněné občany, kteří by neměli vycházet ze svých domovů. Může se jednat o nákupy základních potravin, vyzvednutí léků a podobně (samozřejmě i s dovozem domů).

Veškerá pomoc je zcela zdarma. Kromě seniorů nabízí též mimořádnou pomoc pro maminky samoživitelky nebo vícečetné rodiny z potravinové sbírky.

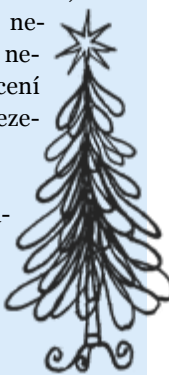
Kontaktovat ji můžete v pracovních dnech na tel.: 733 741 046
Za obec Senohraby Jana Svašková

Oznámení z obce

Tímto se omlouváme všem občanům, že se v letošním roce z důvodu nepříznivé epidemiologické situace neuskuteční tradiční akce Rozsvícení vánočního stromu a Vánoční posezení se seniory.

Věříme, že si obě akce vynahradíme v příštím roce 2021. Všem Vám přejeme hlavně pevné zdraví a děkujeme za pochopení.

OÚ Senohraby

Výsledky volby do zastupitelstva kraje konané ve dnech 2.–3. 10. 2020

Kraj: Středočeský

Okres: Praha-východ

Obec: Senohraby

Okresy			Voliči v seznamu	Vydané obálky	Volební účasť v %	Odevzdané obálky	Platné hlasy	% platných hlasů
celkem	zpr.	v %						
1	1	100,00	941	467	49,63	467	461	98,72

Kandidátní listina		Platné hlasy		Předn. hlasy
číslo	název	celkem	v %	
5	DSZ – ZA PRÁVA ZVÍŘAT	2	0,43	X
7	STAROSTOVÉ A NEZÁVISLÍ	166	36,00	X
16	Svoboda a př. demokracie (SPD)	14	3,03	X
19	Česká pirátská strana	46	9,97	X
22	Moravané	0	0,00	X
33	Občanská demokratická strana	88	19,08	X
38	Dělnická str. sociální spravedlnosti	2	0,43	X
45	Česká strana sociálně demokrat.	14	3,03	X

Kandidátní listina		Platné hlasy		Předn. hlasy
číslo	název	celkem	v %	
48	Spojenci – TOP09, Hlas, Zelení	35	7,59	X
50	ANO 2011	64	13,88	X
63	Komunist. str. Čech a Moravy	10	2,16	X
67	Volte Pr. blok www.cibulka.net	1	0,21	X
69	Občanská demokratická aliance	4	0,86	X
70	Trikolóra hnutí občanů	11	2,38	X
71	Svobodní	3	0,65	X
82	ROZUMNÍ – Petr Hannig	1	0,21	X

Škola

Říjen ve škole – měsíc plný změn

Na začátku října byl život v naší škole v plném proudu – ve znamení společných akcí, sportovních i logických soutěží.

Dálkové vzdělávání si většina z nich „natrénovala“ již na jaře a nyní ho skvěle zvládá. Připojují se na online hodiny, plní samostatné úkoly a zapojují se do společných projektů. Samozřejmě s pomocí svých rodičů, třídních učitelek a asistentek.

Pátáci seznámili prvňáky s prvky badatelsky orientovaného vyučování. Společně zkoumali les v okolí Vávrova palouku, poznávali stromy a rostliny.

Začala nová série závodů Plavecko-běžec-kého poháru, kde dosahují naši žáci výborných výsledků. Druháci a třetáci pokračovali v plaveckém výcviku v bazénu Na Fialce. Proběhlo také sportovní testování v rámci Sazka Olympijského víceboje. Rodiče měli možnost přihlásit své děti do Logické olympiády, kde žáci řeší po dobu 30 minut logické úlohy.

Poté však z rozhodnutí vlády zůstali žáci doma a začalo opět distanční vzdělávání.

Snad nejtěžší je současná situace pro naše nejmenší. Sotva stačili prvňáci usednout do školních lavic, už sedí doma před obrazovkami počítačů a komunikují online s paní učitelkou. S pomocí rodičů se však velmi rychle v nastalé situaci zorientovali. I na dálku se totiž lze učit říkanky, nová písnička, počítat a zpívat.

Každodenní setkávání se v prostorách školy a na školní zahradě je však nenahraditelné. Všichni doufáme, že se situace brzy zlepší a my se ve zdraví opět setkáme.

Mgr. Šárka Hájková Heřmánková,
ředitelka školy

Stopy slavných – Josef Peksa

V kontextu sledování návštěv a pobytů významných osobností je třeba uvést, že některé byly spojeny se Senohraby díky Charitativnímu domovu v Hrušově, zřízenému v období „budování socialismu“ v bývalém hotelu Valencia. Přestože se Hrušov rozkládá na třech katastrálních územích, jde o Senohraby, Hrusice a Turkovice, mnozí znají charakteristiku této lokality od profesora Vladimíra Vondráčka, totiž, že patřil „společensky, ideově, citově k Senohrabům“. Proto je nerozlučně spojen s naší obcí a je nutno se na něj též více zaměřit.

V Charitativním domě pobývali starší katoličtí duchovní a jedním z nich byl také Josef Peksa, jedna z nejvýznamnějších osobností československého katolického exilu. Narodil se dne 14. února 1919 v obci Bolešiny a gymnázium vystudoval v Klatovech. Jeho přání stát se pilotem zhatily lékařské testy, a tak se rozhodl pro kněžskou dráhu. Na kněze jej vysvětili v Českých Budějovicích a svoji dráhu začal ve Velharticích, kde se přičinil o rekonstrukci kostela sv. Máří Magdaleny, následovalo město Sušice a poté Železná Ruda. Po únoru 1948 se aktivně zapojil do protikomunistické činnosti a hrozilo mu zatčení, proto opustil dne 17. října 1948 Československo. Celý život pak podporoval postižené rodiny lidí, kteří byli po jeho útěku zatčeni, na dálku se také tajně podílel na opravách kostelů na Klatovsku.

Jeho cesta z naší země vedla přes německý utečenecký tábor Murnau a italský Banoli až do vzdálené Austrálie.

Nachází se zde i Čertovo jezero, kde dokonce plavou kapři. Vzniklo zde i středisko s dvěma sály, několika pokoji a kamennou kaplí, které se stalo přirozeným centrem života československého exilu v Austrálii a dějištěm mnoha krajaňských aktivit a společenských setkání.

Dostal se tam na nákladní lodi, plavba trvala několik týdnů, a cestu musel zaplatit prací v lese. Celým svým založením i výchovou byl Josef Peksa také sedlák. Roku 1956 zakoupil několikahektarový kus nehostinné buše s močálem, kde vybudoval repliku české Šumavy. Nachází se zde i Čertovo jezero, kde dokonce plavou kapři. Vzniklo zde i středisko s dvěma sály, několika pokoji a kamennou kaplí, které se stalo přirozeným centrem života československého exilu v Austrálii a dějištěm mnoha krajaňských aktivit a společenských setkání. Proslavené se staly tamější Svatováclavské pouti s pečenými husami a koláči. Dnes celý areál nese název „Šumava Peksa Park“ a spravuje jej česká katolická komunita. Od konce padesátých let 20. století až do let devadesátých Peksa působil jako kněz pro české krajany v Melbourne.

Jeho přáním bylo zemřít doma, a tak po návratu do vlasti strávil sklonek života právě v hrušovském Charitativním domě, kde také dne 22. prosince 1993 zemřel. Většina materiálů uvádí jako místo úmrtí přímo Senohraby. Poslední rozloučení se konalo dne 30. prosince 1993 v kostelíku v Kydlinech a v téže obci byl také farář Josef Peksa uložen do rodinného hrobu. Na jeho rodném domě v Bolešinech mu roku 2014 odhalili pamětní desku.

Patrik Líbal

Jubilanti říjen 2020

Jména jubilantů mohou být zveřejněna dle nařízení o ochraně osobních údajů (GDPR) pouze v tištěné podobě měsíčníku.

Děkujeme za pochopení.

Naši milí oslavenci, srdečně Vám blahopřejeme k Vašemu výročí a ze srdce přejeme, abyste si ve zdraví, krásné životní pohodě a v lásce užili ještě dlouhou řadu šťastných let.

Divadelní představení on-line

DRAMOX

Divadelní představení on-line. Projekt s názvem DRAMOX je vlastně divadlo on-line. Je to streamovací služba, která za měsíční polatek nabízí nejvíce divadelních představení na jednom místě.

AKTUÁLNĚ je možnost vyzkoušet si tuto službu na 7 dní zdarma.

Většina z měsíčního předplatného 299 Kč jde zpět do divadel, tvůrcům a hercům.

Více info: www.dramox.cz

Zleničtí duchové

Je tma. Žádná skoro tma, žádný šeříci se večer, tma. Celý den přelozlo a mraky v několika vrstvách zakryly oblohu. Nevykoukne ani hvězdička. Kája s Alenkou hledali houby, propadli lovecké vášni, a když konečně zvedli hlavy od plných košíků, neviděli na cestu.

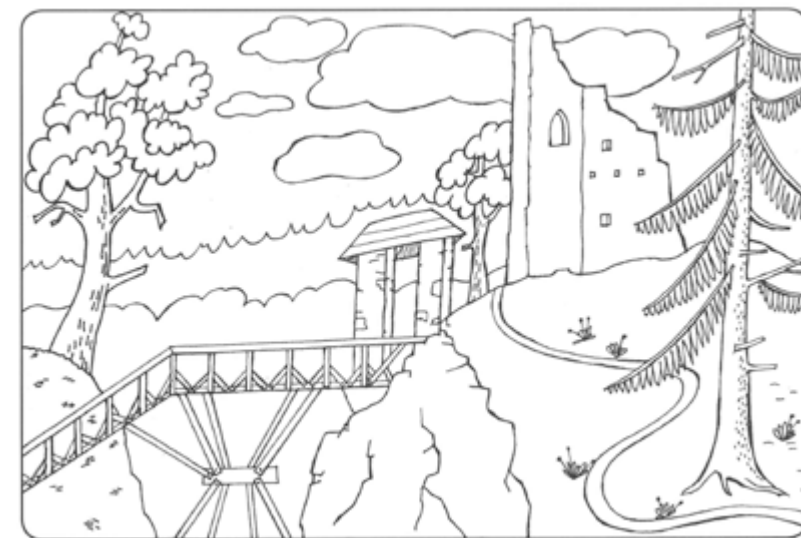
„Kájo...“ zakňourá Alenka. Kája sevře v ruce nožik na houby. „Chyt se mě za bundu. Domů se nějak dostat musíme.“ Děti tiše jdou černým lesem. Černé stíny stromů a podivné zvuky všude kolem. Alence se třese ruka, chytne se Káji ještě pevněji: „Kájo, říkej něco!“

Klouček se k ní otočí: „No, víš, o čem přemýšlím? Jsou tady na hradě nějaký strašidla? Chápeš, všude jsou nějaký bílý paní, rytíři bez hlavy, ohnivý vozy... a o Hlásce se nic takového nevypráví, žejo?“ Alenka se trochu uklidní, jasně, nevypráví, z jejich zříceniny na ně nic zlého nevyskočí. Žádný strach.

Jenže Kája ještě nekončí: „To právě nemusí bejt vůbec pravda! Že když se nic nevypráví, na hradě nestraší. Co když tam naopak straší něco tak hrozného, že o tom nikdo mluvit nechce? Nebo že každé, kdo to viděl, hrůzou zešílel nebo umřel nebo tak. A to tajemství zůstává pořád na hradě...“ Tentokrát to Kája neříká, aby sestřičku vystrašil. Sám je pobledlý a oči má strachem dokulata. I pod Alenkou se podlomí nohy. „Ty, Kájo, já asi domů nedorad. Mně je nějak blbě,“ pípne a zůstane stát.

Nepříjemnou chvíli napjatého ticha zničehonic přeruší praskot větvi. Pak něco rozrazí keř hned vedle dětí a vyskočí to do tmy. Kája s Alenkou zaječí a rozeběhnou se pryč. Ke kraji lesa je to naštěstí jenom kousek a na louce už je přece jen vidět trochu lépe. Strach zůstal v lese.

„Strašidla, to určitě,“ lapá po dechu Alenka a šťastně praští Káju do ramene. „Zajíc!“

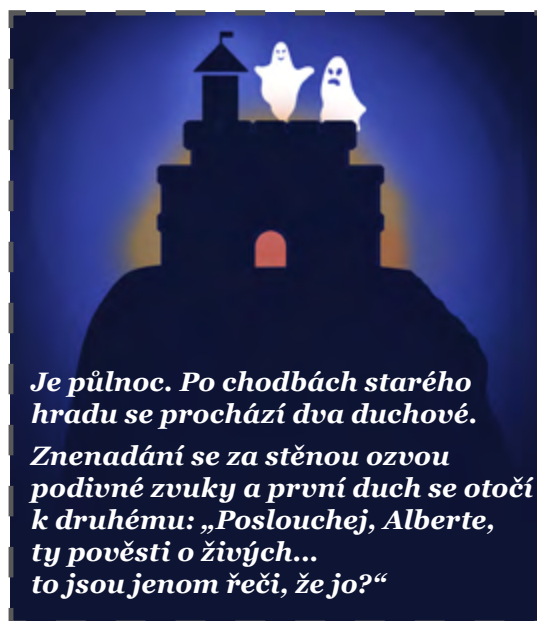
Co si myslíte vy, straší na zřícenině hradu Zlenice nějaký duchové? A jací? Hrad byl obydlen jen nějakých sto nebo dvě stě let, mezi lety 1463 a 1465 byl opuštěn a pobořen. Od té doby na něm už nikdy nikdo nebydlel. To máme nějakých 555 let rozvalin a trosek, pro strašidla ideální doba a prostor.

Vyprávěly se pověsti o čarodějnicích i vládách, čertech a světloujících strašidlech, o ohnivých psech nebo třeba i o zlenické bílé paní. Ta nikdy nikomu neublížila, jen při setkání s člověkem pokývla na pozdrav. Zjevovale se ale jako mlčenlivý posel před různými katastrofami nebo před smrtí některého zlenického pána. A objevila se prý i jednoho večera roku 1412, těsně před tím, než na hradě Zlenice zemřel jeden z jeho významných majitelů – pan Ondřej z Dubé.

V prvním čísle hned po prázdninách jsme vyzývali k návrhu vlastního vtipu – jeden výborný kreslený nám poslala desetiletá Lucie Marešová. Mockrát děkujeme a samozřejmě se o něj podělíme i s vámi.

ANI MI MOC NEVADÍ, ŽE MÁME ZAVŘENOU TĚLOCVIČNU.

Je půlnoc. Po chodbách starého hradu se prochází dva duchové. Znenadání se za stěnou ozvou podivné zvuky a první duch se otočí k druhému: „Poslouchej, Alberte, ty pověsti o živých... to jsou jenom řeči, že jo?“

autorka: Noemi Cupalová

Kanál – Hrušov 2020

Vážení čtenáři,
aby hned na úvod
nedošlo k mýlce,
titulek neohlašuje
možné rozšíření
projektu
plavebního kanálu
Labe–Odra–Dunaj
až k naší
Mnichovce
s přístavem
Hrušov...,
to opravdu snad
nehrozí...

Hláška. Foto: Miloš Kirchman

Udalo se ovšem něco mnohem zásadnějšího: 57. ročník Jarního běhu U Kanálu v letošním roce uskutečnil úspěšný přesun v čase a prostoru z dubna do září a od Kanálu 1 km po proudu Mnichovky až na louku pod bývalý lyžařský můstek v Hrušově. Stalo se tak ve čtvrtek 3. září úderem 16:30 hod., kdy přímo pod bubnem někdejšího senohrabského Holmenkollenu odstartovali kluci a holky v nejmladší kategorii ročníku 2015 a mladší svůj závod na 100 m, kde zvítězil zástupce Senohrabské plovárny Honza Barabáš Bonner a mezi holkami Ema Kalošová z Atletiky Benešov.

Hrušov. Foto: Miloš Kirchman

Následoval závod ročníku 2013/14 na 300 m, kde kluci a holky v podstatě oběhli po obvodu celou louku včetně citelného stoupání k Zátíši. Jako startér se zde ujal své role jeden z bardů senohrabského lyžování Karel Straka, po jehož startovním výstřelu byl nejrychlejší senohrabský rychlík Michael Augustín a mezi holkami Karolína Božovská z Atletiky Benešov.

Další trať pro ročník 2011/12 na 700 m už závodníky vyvedla z louky podél Mnichovky k lávce „u Husa“ a po druhé straně zpět do cíle. Nejrychleji si s touto trasou poradili Patrik Podešva reprezentující Atletiku Benešov a domácí závodnice Eliška Skořepová. Závodníci ročníku 2009/10 absolvovali 1 km, mezi kluky

první a třetí místo obsadili bratři Fabiánovi z Čerčan a 2. místo senohrabský závodník Pavlík Šťastný. Mezi holkami zvítězila Ema Jámbořová z SC Radotín následována našimi závodnicemi Aničkou Šimečkovou a Karolínou Kosovou.

Kategorie mladšího žactva ročník 2007/08 měla pěknou 1,8km trať i s brodem přes Mnichovku, nejlépe si s touto trasou poradil senohrabský běžec Jakub Mařík těsně následován Matoušem Kopeckým z Hrusic a senohrabským závodníkem Štěpánem

Hrušov. Foto: Miloš Kirchman

Tabulkou. Mezi holkami byla nejrychlejší Tereza Lapáčeková ze Zruče n/S., za níž se seřadili naše rychlé holky Olí Silvey a Zuzka Lichtenbergová.

Následující trať už měřila 3 km, byla společná pro starší žactvo, dorostenky a ženy a všichni zúčastnění si mj. „vychutnali“ výběh na Hlásku prudkou úvozovou cestou z levého břehu Mnichovky. V kategorii starších žáků si první dvě místa rozdělila dvojčata Jonáš a Štěpán Kopečtí z Hrusic reprezentující ovšem Sokol Senohraby a třetí doběhl taktéž reprezentant Sokola Senohraby Vojta Svoboda. Mezi holkami byla nejrychlejší Karolína Kučerová z Atletiky Benešov (na lyžích ovšem Karolína reprezentuje Sokol Senohraby) marně pronásledována domácími závodnicemi Karolínou Kotišovou a Katkou Šimečkovou. Dorostenky byly na startu i v cíli pouze tři v pořadí: Martina Pelantová z TK Radošovice, Ema Jámbořová a Barbora Likusová z SK Vlčáci. Mezi ženami byla nejrychlejší Alena Kopecká z Hrusic a na druhém a třetím místě už naše trenérky Alenka Skořepová a Lenka Kunstová.

Na dorostence a muže čekala v délce 4,7 km nejdelší trať dne. Trasa závodníky zavedla z Hrušova k Baštírně, dále dlouhým výběhem přes Hlásku až na Borka, odtud ostrý seběh kolem vily Rity až k bývalému hotelu Hrušov a nakonec ještě kousek podél potoka a přes lávku závěrečný výšvih do cíle. Mezi dorostenci byl v cíli první domácí závodník Matěj Skořepa následován Adamem Koukalem a domácím Jakubem Štolbou. Byť věkem teprve starší dorostenec (ročník 2003), nedal v kategorii mužů nikomu šanci Vítek Kopecký, druhý doběhl Lukáš Přinda z TJ Packa Praha a třetí dnes už legendární postava českého běhu Miloš Smrčka z Říčan.

Závod byl opět součástí Junior Cup Běžec Podblanicka 2020, nebodovaným závodem Poháru Ladova kraje 2019/20 a pro lyžaře přípravným závodem Středočeského lyžařského svazu. Kromě úžasného prostoru louky přál akci počasí, takže i díky tomu závod proběhl ke všeobecné spokojenosti všech přítomných závodníků (celkem 145 v 16 kategoriích), pořadatelů a diváků včetně spoluzakladatelky závodu Jitky Syrovatské. Jitko, Álo, díky!

Když nepočítáme velké závody v orientačním běhu v 90. letech, tak se běžecké závody pod hrušovský můstek vrátily po 47 letech... Naposledy 18. ročník Podzimního běhu lyžařů v listopadu 1973. Podle všech ohlasů i mínění nás pořadatelů byl přesun od Kanálu do Hrušova natolik úspěšný, že bychom v tradici Jarních zá-

vodů rádi pokračovali právě zde. Necháme se ale ještě překvapit, zdali to příští rok vyjde už v řádném dubnovém termínu. Na závěr díky všem sousedům v Hrušově za vstřícný přístup k akci a samozřejmě speciální dík všem pořadatelům a členům přípravného týmu, již tentokrát působili ve složení K. Šimečková, A. Skořepová, B. Anderlová, L. Kunstová, K. Švancarová, M. Švancarová, P. Tlamichová, M. Štolbová, I. Veselá, K. Straka, M. Kočovský, H. Šťastný, M. Plášil, H. Veselý, M. Svoboda, H. Oberlander.

A jak se na podzim běhalo dále? Pohár Ladova kraje 2020/21 byl zahájen v sobotu 19. 9. v Hrusicích v rámci 2. ročníku Hrusického dobroběhu.

Závod zdobí moc pěkné tratě v okolí Hrusic v délkách 2, 5 a 12 km. Ze Senohrab se na 5km trati představily Monika + Agáta Příbíkovi. Na 12km trati Matěj Plášil – 3. místo celkově, Obik – 12. místo celkově a Mirek Kočovský tentokrát v roli kontroly na trati.

Benešov – družstvo „Senohrabští lyžníci“. Foto: Eliška Skořepová

Hned druhý den, v neděli 20. 9. pokračoval Junior Cup Běžec Podblanicka velkým městským závodem „Benešovský běžec-ký festival“. V Benešově se pohárové body rozdělávaly „pouze“ v individuálních kategoriích, soutěže družstev je zde nahrazena soutěží škol, rodinnými štafetami a soutěží měst/obcí v rámci hlavního závodu dospělých. V Benešově jsme se zúčastnili ve velkém počtu napříč všemi kategoriemi, řada našich svěřenců v silné konkurenci obsadila stupně vítězů či vybojovala další cenná umístění a upevnila si tak svoje postavení v dosavadním průběhu poháru. Pěkný úspěch z našich řad dále slavila rodina Šťastných (Pavlík, Lucka, Honza), když suverénně vyhrála rodinné štafety na 3 x 300 m.

Jak už v minulém čísle SH informovala Alena Skořepová, krásnou trofej si z Benešova za nejúspěšnější „nebenešovskou“ školu odvezli žákyně a žáci senohrabské ZŠ. Ještě 1x blahopřejeme! Vrchol dne ovšem tentokrát přinesl hlavní závod dospělých, jenž byl v důsledku rozsáhlých rekonstrukcí benešovských ulic zkrácen z původních 10 na 8 km. K tradičnímu meziměstskému derby Benešov vs. Vlašim bylo letos pozváno několik dalších měst/

Lepší rouška v hrsti než respirátor na střeše

Fatální boj s podivným virem COVID-19 je bojem svrchovaně vážným, přesto není od věci tuto vážnost v zájmu efektivnějšího boje trochu či více odlehčit pokusem o parodii či žertovnou situaci. Není to projev nedostatečného respektu k vážnosti pandemie, je to jen snaha tento „respekt“ ve zdraví přežít.

Příkladem budiž sdělení, že některým pacientům s COVIDem (původ v Číně, ale teprve až Italům a rakouským Alpám se ho podařilo rozšířit do světa) pomáhá švýcarský lék na poruchu potence, jehož výrobce tvrdí, že i když se pacienti COVIDu přímo nezbaví, zcela jistě přijdou na jiné myšlenky a některým COVID-19 přestane i vadit. (Pozn.: S Italy lze elektronicky komunikovat pouze s aktivovanou antivirovou ochranou.) Pandemie koronaviru, zdá se, přináší změny, které v mnohém mění dosavadní běh života i preference. Když byli COVIDem-19 nakaženi pouze jednotlivci, tak se všichni a na jednu domáhali ochrany rouškou, současně varovné informace o tisících HIV pozitivních však ani jednotlivcům nebrání chtít to bez kondomu.

Vládě nelze upřít zájem o řešení dané situace, byť její opatření vzbuzují u veřejnosti mnohá nepochopení. Zvláště když vydá pokyn, že o ošetřovně se žádá na ŽÚ, o podporu na FÚ, o kompenzace na ÚP a o půjčku v ČMZR bance s tím, že žádost je nutno podat ani ne jako oblečený, ani jako nahý, ani ve dne, ani v noci, ani pěšky, ani vozem... Ze stejného soudku chaosu jsou edikty, které platí včera dnes a zítra, v sobotu večer a v neděli ráno za podmínky, že těmto dnům předchází státní svátek, významný den nebo úplňk. Rovněž návrh vlády umožňující seniorům bezpečný nákup, ale jen v prodejnách s vchodem orientovaným na severovýchod, nenašel plnou podporu veřejnosti. Nařízení, že se do lékáren vstupuje pouze po čtyřech, přijali senioři s problémy hybnosti s obavami, zda se pak postaví, ale příkaz „Nákup je možný jen v roušce a rukavicích“ byl zejména mladými přijat bez váhání a včas ošacení odkládají.

Nezbytnou součástí boje s koronavirem se staly karantény, nošení roušek, distanční výuka a kupodivu i home-office. Kde vzala hygienická služba jistotu, že uvržení manželského páru do 10denní karantény je řešení, jak snížit počet obětí koronaviru a přitom zabránit tzv. „domácím zabíjačkám“? Distanční výuka přenesla výchovně-vzdělávací proces ze školních prostor do pohodlí obývacího, ale jsem si jist, že panika z možného dlouhodobě-

ho uzavření škol donutí zoufalé rodiče objevit potřebnou vakcínu dříve než akademici. Méně sebevědomé matky se při pokusech o domácí edukaci svých dále nevzdělavatelných dětí psychicky hrouští. Jiné trpí tzv. vlní žravostí, která ničí milostné vztahy, a tak část možná otěhotní, významnější část tak však bude vypadat. Některé z nich, z obav ze sebepoškození, své menší nezbedy vyměňují za větší, schopné samostudia, nebo opakovaně odkládají do babyboxů. Trasování však napomáhá sociálce děti bezchybně vracet. Malé závisláky strašit nemocí za nedbalé mytí rukou je nevkusné, pokud se nezdůrazní, že v nemocnici není wifi a to že určitě nepřežijí. Na druhou stranu domácí edukace školáků deprimovaných trvalou přítomností hysterické matky a nepřítomností vlastního otce odhalí i v nefunkčních rodinách problém, že učitel zjevně není ten problém. Osobně se v karanténě nenudím, zajímá mne, proč rýže z Penny má 2854 zrněk, zatímco z Lidlu 3022. Bylo mi doporučeno, až mne přestane bavit počítání zrněk, ať zkusím třídit mák podle odstínů nebo vysypat strouhanku a skládat rohlík.

Na řadu otázek vláda nezná odpověď. Např. před několika měsíci měla média titulky: „Od 1. září se vrací roušky.“ Je však známo, kam se vrací? Všichni, co poctivě třídí odpad, se ptají, zda existují nějaká sběrná místa, nebo s tím musíme do Prahy? Vracejí se jen ty, co byly rozesílány poštou, nebo i ty, co jsme si ušili? Hygienická opatření řeší maximální počty sedících, příp. nezpívajících stojících osob, ale nijak se nezabývají minoritou, co by si ráda lehla. Copak se neví, jak vir koronavirus reaguje na ležící osoby? Je pravdou, že „dálkové“ měření bezdotykovým teploměrem vymazává paměť a takto „ošetřené“ osoby si nepamatují, zda šly na jedno nebo od rodiny? Nerozlišují koronaviry nakonec sám koroner? Není ukvapeným rozhodnutím hygieny uvalit karanténu na skupinu Chinaski na základě jen bezpečnostních poznatků získaných prověřováním firmy Huawei, že Chinaski je vlastně čínská skupina lyžařů, z nichž jeden je Malátný a potřebuje péči? Vždyť Kejchal v karanténě není a Sněhurka si se všemi trpaslíky užívá komunitní přenos.

Na závěr už jen to, že pandemie, aniž by dosáhla svého vrcholu, paralyzuje tradiční způsoby sociální interakce, nemění jen jednotlivé aspekty, ale i paradigma, které doposud převládalo. Společnost lidí podle mne tak přechází z módu „trvalého růstu“ do módu „přežití“ a zjišťuje co nepotřebuje. Mainstreamová média lidi straší a vláda děsí, což oslabuje přirozenou imunitu lidí. Když si pustí televizi či rozhlas, jsou zasaženi lavinou skepse, strachu a nelze se divit, že se bojí pustit i porno, byť přináší milejší a zdravotně prospěšnější pohled na svět. Moravcovu veřejnoprávní televizi si snad pouští jen masochista bez pudu sebezáchovy. Stres oslabuje potřebnou imunitu, ale smích odstraňuje stres, uvolňuje endorfiny, hormony štěstí. Smích uzdravuje, smích je emoce a emoci lze nakazit jiné. Využijme toho a proměňme se ke kolektivní imunitě, ať všechno zase funguje.

PhDr. V. Kopper

obcí včetně Senohrab. Družstva byla 10členná, naše družstvo „Senohrabští lyžníci“ tvořené trenéry a závodníky lyžařského oddílu v benešovských ulicích působilo ve složení A. Skořepová, L. Kunstová, B. Anderlová, H. Veselý, M. Tušl, S. Záhorec, M. Plášil, H. Šťastný, P. Kos, H. Oberlander a v součtu časů jsme obsadili pro nás skvělé 3. místo! Před námi se na 2. místě umístila Vlašim a na domácí dlažbě zvítězil „A“ tým Benešova. Za sebou jsme pak nechali „B“ tým Benešova, Zruč n/S. a Týnec n/S.

Vrchol Junior Cup Běžec Podblanicka měl přijít v sobotu 3. 10. finálovým závodem ve Vlašimi, v důsledku stále se zhoršující epidemiologické situace byl už ale tento závod preventivně zrušen. Ve stejný den však nebyl zrušen 2. ročník závodu „Zaječický bůr“. Tohoto „náhradního“ závodu jsme se opět zúčastnili v úctyhodném počtu a s řadou skvělých umístění. Naším sousedům ze Zaječic patří velká gratulace za uspořádání moc pěkného a pohodového závodu.

Situace ohledně šíření virové nákazy dospěla tam, kam dospěla, náhradní finálový závod Junior Cup Běžec Podblanicka se už letos neuskuteční. Nakonec se z původních 6 závodů stihly 4 a naše družstvo tvořené svěřenci ve věku 6–15 let soutěž vyhrálo s náskokem 9 b. před druhým Benešovem a třetí Zručí n/S.! Navíc řada našich borců v konečném součtu vyhrála či obsadila další místa na stupních vítězů ve svých věkových kategoriích – M. Augustín, L. Zahradková, sourozenci Strakovi, E. Skořepová, K. Kosová, sourozenci Šťastní, sourozenci Svobodovi, O. Silvey, E. Horadová, M. Mojžíšová a další.

Všem, již se v letošní jarní-podzimní sezoně závodů zúčastnili, moc blahopřejeme a děkujeme za skvělou reprezentaci Sokola Senohraby, zároveň přejeme hodně elánu a vytrvalosti do dalšího tréninku. Každopádně, pohyb v přírodě nám lyžařům tak vlastní je nejlepší prevencí vůči všem chorobám. Pevné zdraví na těle i na duchu všem čtenářům!

Za lyžařský oddíl TJ Sokol Senohraby Obík

Tradiční dětský tenisový turnaj na svátek sv. Václava v Hrušově

Letošní dětský tenisový turnaj měl díky nepřízní počasí v den svátku sv. Václava i neplánovanou generální zkoušku.

Turnaj se tentokrát pro velký zájem účastníků hrál nejenom v areálu Tenisového klubu Hrušov, ale základní skupiny se hrály souběžně v spřáteleném klubu v Čerčanech. 28. 9. měly správkyně na obou místech napečeno a připraveno občerstvení pro děti i rodiče. Na tradiční 9. hodinu malí tenisté s rodiči dorazili na místo, aby se vzápětí dozvěděli, že vzhledem k očekávanému dešti se turnaj přesouvá na sobotu 3. 10. 2020.

Toto rozhodnutí se ukázalo jako šťastná volba, protože 3. 10. bylo krásné počasí. Děti s rodiči opět dorazily v hojném počtu. I díky neplánované předchozí generálce bylo vše připraveno a mohlo se rychle začít. Hrál se na tři vítězné tie-breaky. Většina zápasů byla velmi vyrovnaná, a tak se finále dohrávalo už při umělém osvětlení. Celkem se v Hrušově odehrálo 35 zápasů a dalších 27 zápasů se odehrálo v Čerčanech. Celkovým vítězem se stal Martin Kotiš ze Senohrab, druhý byl Ríša Nenadál z Čerčan a třetí Lucka Vávrová ze Senohrab. Ta vyhrála i kategorii mladších děvčat. Starší děvčata vyhrála Mája Nehasilová. Mezi mladšími chlapci byl nejlepší Ríša Nenadál. Starší chlapci vlastní kategorii neměli – ti si svoje poháry a medaile museli uhrát v celkovém pořadí.

Celý turnaj měl výbornou atmosféru. Rodiče i děti se kromě fandění a občerstvení zapojili i do stolního tenisu a dalších ak-

tivit. Všichni vydrželi až do skončení finále, po kterém následovalo vyhlášení vítězů všech kategorií. Pak se teprve již za tmy rozjeli po příjemně stráveném dni domů.

Díky podpoře obce Senohraby se nevybíralo žádné startovné a všichni účastníci odcházeli alespoň s medailí na památku. Rovněž je třeba poděkovat Frantovi Vnoučkovi z Čerčan, který připravil herní plán a organizačně zajistil dopolední část v Čerčanech. Těšíme se, že se opět potkáme příští rok v den sv. Václava a že se připojí i nové mladší děti. Přeci jenom budou všichni zase o rok starší, tak je třeba dát příležitost dalším začínajícím tenistům.

*Za výbor TK Hrušov
Vladimír Dvořák*

říjen . 2020

Za Jiřinou Šejbalovou do Senohrab a Krhanic

Herečka Národního divadla Jiřina Šejbalová milovala trempink, písničky u táboráku, posezení v lidových hospodách a řeku Sázavu, k níž se vracela každé prázdniny. V Senohrabech si našla životního partnera a kraji na východ od Prahy zůstala věrná celý život. V Krhanicích, kde si postavila letní domek, vznikl její bestseller Vaříme na chatě.

Senohraby a Krhanice od sebe leží sedmáct kilometrů a obě místa spojuje krásná příroda, blízkost řeky Sázavy a letní vily, do kterých se sem luftáci začali sjíždět z měst na prázdniny už od konce 19. století. Jiřina Šejbalová (1905–1981) sice pocházela z pražské úřednické rodiny, ale od mládí tíhla k přírodě.

Od svých třinácti let působila v činohře Národního divadla, i když původně se připravovala na dráhu operní pěvkyně.

Snad proto se jí tak líbilo zpívat písničky a doprovázet se přitom na tahací harmoniku nebo se jen tak připojit k ostatním u táboráku. Těžko říct, kdy se poprvé vypravila do Posázaví, ale jistě se tu objevila ve třicátých letech minulého století, kdy vznikla řada trampských chat v okolí Senohrab a tamní vlaková zastávka připomínala zlatokopeckou osadu, plnou milovníků přírody.

Nejstarší chata Kalifornie stála necelých dvě stě metrů nad říčními lázněmi, téměř na břehu Sázavy. Právě tyto lázně, založené Okrašlovacím spolkem v Senohrabech a několikrát obnovované a zvelebované, se staly velkým lákadlem a díky obětavosti tamních patriotů fungují také dnes včetně malebného přivozu.

Vily od krejčího Lady

Již v roce 1909 se o Senohrabech píše v průvodci jako o oblíbené villegiatuře, do níž se sjíždějí návštěvníci z Prahy. Nejstarší vily tu postavil Václav Lada, vzdálený příbuzný malíře Josefa Lady, rodáka ze sousedních Hrusic. Václav Lada provozoval krejčovství v Praze na Malém náměstí, v bezprostřední blízkosti Staroměstského náměstí, a měl zřejmě velký smysl pro podnikání.

V Senohrabech mezi nádražím, což byl dlouho nejvýznamnější strategický bod, neboť většina cestujících se přepravovala

Jiřina Šejbalová v roce 1960 během natáčení filmu Srpnová neděle

Foto Zdeněk Kovarik a archiv autorů

vlakem, a historickým centrem obce vystavěl několik vil. Dostaly názvy Jaroslava, Vlasta, Ladislava, Mařenka a Otokar, které vycházely ze jmen jeho synů, jen je ve většině případů převedl na jména ženská.

Ve vile Jaroslava dodnes bydlí rodina Líbalových, jejichž předci Vávrovi si objekt zhruba před sto lety pořídili. Manželé Dobroslav a Jarmila Líbalovi patřili k uznávaným historikům architektury a umění.

Je zajímavé, že v ulici Ve Vilách kromě nich bydleli i další jejich přátelé a kolegové z oboru – Antonín Matějček, Miloš Pistorius a Jaromír Pešina. Posléze vznikly ještě dvě skupiny vil – jedna na svahu klesajícím od nádraží do Hrušova a další v jižní části obce, kde se dodnes v autentické podobě zachovala Votočková vila (profesor Emil Votoček byl jedním z našich nejvýznamnějších chemiků).

Se Zdeňkem Podskalským v Krhanicích

Svatba s advokátem

V roce 1922 si v Senohrabech postavili rekreační vilu manželé Jaroslav a Marie Pipkovi z Vršovce. Pipek byl vystudovaný právník a pracoval jako ministerský rada a šéf prezidia ministerstva pošt a telegrafů. Vilu mu projektoval František Novoveský, autor sanatoria ve Vyšné ve Vysokých Tatrách, a přilehlou zahradu architekt Leopold Batěk, který za svůj život založil na dvě stě zahrad a parků u nás i v zahraničí, mj. i pražské Riegrový sady. Pipkovi měli jediného syna Jaroslava (1913–1972), který vystudoval práva a věnoval se advokacii.

Jiřina Šejbalová v mládí vynikala krásou a o ctitele neměla nouzi. Jako přední divadelní a filmová herečka se oblékala v salonech, jezdila automobilem a pořídila si moderně vybavený vlastní byt. Přesto zůstávala v jádru lidová a velmi společenská. Se svým budoucím manželem Jaroslavem Pipkem se možná seznámila právě v Senohrabech. Nemuselo to být na plovárně, ale třeba v hotelu Valencia, který za první republiky vlastnil Josef Roja, plukovník rakouské armády ve výslužbě a ekonomický ředitel Divadla Vlasty Buriana.

Populární komik sem také jezdil, měl tu k dispozici jízdárnu s koňmi i tenisové kurty, a s Rojou se zasloužil o výstavbu kina, v němž se promítalo až do roku 1994 (dnes je zbořené). Šejbalová se za Pipka provdala v lednu 1940 v kostelíčku v Hrusicích a zůstala s ním až do jeho smrti. Svého muže přežila o devět let.

Vila v Senohrabech, kterou si postavili Pipkovi rodiče.

Ve vile, kterou si postavili Pipkovi rodiče, pak herečka s manželem trávili letní měsíce. Jde o poměrně rozlehlý objekt, který má dvě nadzemní podlaží, podkroví a suterén. Na východní straně ho doplňuje lodžie a na západní dřevěná veranda. V roce 1965 se však Šejbalka, jak se jí často říká, rozhodla objekt prodat.

Koupila ho od ní Marie Liebischová (dnes 91letá) s manželem a žije v něm dodnes. „Bydleli jsme tehdy v Praze a profesor Švejc, který se jako pediatr staral o mé dcery, doporučil, abychom se přestěhovali

do zdravějšího prostředí. Dozvěděli jsme se, že tahle vilka je k prodeji, a jelikož jsem zrovna dostala peníze od babičky z Ameriky, ani chvíli jsem neváhala. Za 48 000 korun jsme dům koupili i s nájemníky,” vzpomíná.

Kuchyň pro návštěvy

„Vím, že paní Šejbalová s manželem bydlela v podkroví a v suterénu měli udělanou kuchyň zřejmě pro návštěvy, když je chtěli pohostit na zahradě,” dodává ještě. Možná že důvodem, proč se herečka rozhodla od-

→

Karel Velechovský s tácem ze Světláků

Chatu v Krhanicích si herečka postavila v roce 1965.

Jiřina Šejbalová byla v milovaných Krhanicích i pohřbena.

stěhovat, byla touha mít nějakou chatu jen pro sebe, a ne s dalšími obyvateli. Každopádně o Senohrabech nikdy příliš nevyprávěla, vždy zmiňovala až další krásné místo, kam se přesunula, a sice Krhanice.

Seznámení na rybách

V roce 1980 točil v Krhanicích Zdeněk Podskalský záběry pro film Křtiny. K Jiřině Šejbalové ale jezdil už dávno předtím stejně jako její další přátelé – básník František Hrubín, který k ní jednou dokonce doplaval

z nedalekých Lešan, a Vlasta Fabianová s Bohoušem Záhorským, kteří měli chatu v Kamenném Přívodu. I oni milovali Posázaví, šumící vodu, skály, luční zátiší, lesy plné hub...

Chatu v Krhanicích začala Šejbalka stavět ještě před prodejem domu v Senohrabech. Jak se to přihodilo? Na to už mi dal odpověď současný spolumahatel nemovitosti Karel Velechovský a jeho maminka Jaroslava. „Paní Šejbalová někdy v roce 1963 při procházce podél Sázavy oslovila našeho dědečka, který chytil u vody ryby

a v Krhanicích tehdy bydlel. Svěřila se mu, že se jí tady moc líbí a že by si tu ráda pořídila nějakou chatičku. Nakonec jí nejen pomohl sehnat volnou parcelu, ale ještě jí dělal stavební dozor,” shodují se.

Svědčiny na svatbě

„S mými rodiči se stali velkými přáteli. Než se chata postavila, strávila paní Šejbalová jedno léto u nich v krhanickém bytě na sídlišti, a naopak ona zase zvala je do svého bytu v Pařížské ulici. Když později její manžel zemřel, moje babička Marie, ročník 1906, se nastěhovala k paní Šejbalové a starala se jedna o druhou. Vzpomínám si, že jednou babička seděla v publiku při natáčení Televizního klubu mladých, v němž paní Šejbalová vystupovala,” dodává paní Jaroslava.

Syn Karel ještě připomíná, že paní Šejbalová šla jeho rodičům jako svědkyně na svatbu na Staroměstském náměstí a hostina se pak konala v Krhanicích. Pak přináší táci, který herečka použila v komedii Světáci, když na něm nesla kávu pro trojici fasádníků. Na zahradě stojí dodnes lavička, na níž herečka sedávala, jen vrba, která ji příjemně stíní, je jiná. Do té staré uhořel před patnácti lety blesk.

A ještě dovětek: V Krhanicích herečka ráda vařila a hostila přátele, ale také o jídle psala. Právě tady vznikl v roce 1969 její bestseller Vaříme na chatě, v němž propojila své osvědčené recepty s historkami o slavných přátelích.

Blanka Kovaříková

foto: Zdeněk Kovařík a archiv autorky. Vyšlo v deníku Právo, příloha Víkend 10. 7. 2020

Je nám tu dobře...

Druhá „kovidová“ krize, nejistota, neustálé změny ve školách, smutný vývoj ekonomiky a mnoho dalšího.

Vím, je toho opět dost a zachovat klid stojí nemalé úsilí. Máme však Ladův kraj a možná si ani neuvědomujeme, jak velkým přínosem je pro nás v této době jeho malebná členitá krajina rozkládající se na území jižně od Prahy až k řece Sázavě.

Pobyt v přírodě, a to i na čerstvém podzimním vzduchu, umí odehnat všelijaké chmury, dokáže povzbudit a třeba i inspirovat k něčemu novému. Vím to, musí to tak být, přece jinak by se nám neozývali stálí a z Ladova kraje nadšení turisté. Zkuste se i vy třeba trochu více toulat po méně známém a vzdálenějším okolí. Můžete poznat stezky a cyklostezky Ladova kraje, kde nemusíte mít obavu, že bude přelidněno a kde ozdravíte nejen své tělo, ale „vyčistíte si i hlavu“.

Ať už jste pěší či cyklisté, do vzdálenějších míst se můžete snadno dostat vlakem. Od severu k jihu vede Ladovým krajem železniční trať z pražského hlavního nádraží do Benešova se zastávkami v Říčanech, Světicích, Strančicích, Mnichovicích, Mirošovicích, Senohrabech, Pyšelicích a Čerčanech. Dopravíte se přímo tam, kde vás to zajímá, nebo se naopak necháte po delším výletě odvézt domů.

A víte, které obce se hlásí k odkazu výjimečného malíře Josefa Lady? Jsou to Černé Voděrahy, Čestlice, Hrusice, Kaliště, Kamenice, Klokočná, Kostelec u Křížků, Kunice, Louňovice, Mirošovice, Mnichovice, Mukařov, Nupaky, Ondřejov, Říčany, Senohraby, Struhařov, Světlá, Svojetice, Tehov, Tehovec, Velké Popovice, Všeň a Zvánovice. Znáte je? Některé umí překva-

dit téměř nedotčenou romantickou přírodou, jiné zajímavým kostelem, návsí, památkou, sportovištěm nebo třeba útulnou hospůdkou, prostě každý si najde to své.

Kromě zcela nové 14kilometrové stezky pro cyklisty, in-line bruslaře a pěší Do Prahy na kole z Mnichovic do Kolovrat, můžete vyzkoušet třeba nejdelší okružní trasu s názvem Krajem Josefa Lady. Je dlouhá 76 kilometrů a výškový rozdíl činí 222 metrů. Spojuje svazkové obce, je značena červeným květem a nabízí spoustu menších i méně náročných okruhů a odboček. Pak je tu 25kilometrový Hrusický okruh s větším stoupáním k Ondřejovu. Trasa o délce 18,5 kilometrů vede Voděradskými bučinami, kde projedete či projdete Svojeticemi, Louňovicemi a relaxaci najdete třeba v pohostinných Lesních lázních u Zvánovic. Můžete se podívat i do okolí Velkých Popovic a Kamenice. Začátek 37kilometrové trasy je na vlakovém nádraží v Mirošovicích. Po cestě poznáte například Senohraby s jejich zříceninou Hláška nebo kunický zámek Berchtold s restaurací, rozsáhlým parkem a sportovištěm. Naučných pěších tras je zde mnohem více. Inspiraci lze najít nejen na webových stránkách Ladova kraje, ale třeba i v říčanském infocentru.

Možná pak zjistíte, že zas není až tak špatně. Přeji nám všem, ať nám je v Ladově kraji dobře, i když slunce zrovna už letně nesvítí.

Hanka Bolcková

www.laduv-kraj.cz
facebook.com/laduvkraj
instagram.com/laduvkraj

Ladův kraj – Č. Voděrahy, Čestlice, Hrusice, Kaliště, Kamenice, Klokočná, Kostelec u K., Kunice, Louňovice, Mirošovice, Mnichovice, Mukařov, Nupaky, Ondřejov, Říčany, Senohraby, Struhařov, Světlá, Svojetice, Tehov, Tehovec, V. Popovice, Všeň, Zvánovice

Ohlédnutí za letní razítkovací hrou a podzim v Ladově kraji

Pěšky i na kole za razítky Ladova kraje

Děkujeme všem, kteří se zapojili do pilotního ročníku letní razítkovací hry. Účastníci se rodiny s dětmi, páry i jednotlivci všech věkových kategorií. Ceny byly různorodé, a tak jsme snad vylosovaným soutěžícím udělali radost. Děkujeme všem partnerům hry, díky kterým jsme mohli štědře odměňovat, například hrusický Památník Josefa Lady věnoval plyšové kocoury Mikeše, infocentrum Mnichovice hrníčky s Ladovými obrázky, říčanské infocentrum poukázku na zapůjčení koloběžek a Muzeum Říčany volné vstupenky do své moderní a interaktivní expozice. Velkopopovické informační centrum s kavárnou připravilo balíčky s čerstvě praženou kávou, místní pivovar volné vstupy do expozice a plyšové kozlíky. Ondřejovská Hvězdárna přispěla také „volňásky“ do svého jedinečného areálu. Rozdali jsme i velmi zajímavé vouchery, přenocování na zámku Berchtold v Kunicích, slevu do restaurace či celoroční vstup do zámeckého zábavního parku. Předali jsme i jednodenní skipas na sjezdovku Šibeniční vrch, poukázky na procedury v Lesních lázních Zvánovice nebo na bruslení, solárium a vstup do posilovny zdarma ve sportovním areálu 171 v Kostelci u Křížků. A my – svazek obcí – jsme věnovali výhercům barevná „ladovská“ trička.

Věříme, že letní hra, kromě honby za razítky a odměnami, přichystala všem příjemné chvíle spojené s poznáním nejen malebné krajiny, ale právě i toho, co ji oživuje. Máme totiž velké štěstí, že výletník se v Ladově kraji může na mnohých místech kvalitně občerstvit a potěšit sportovního či kulturního ducha. Děkujeme, že spolu s námi fandíte všem svazkovým obcím a těm, kteří v nich něco prospěšného podnikají. I díky vám se snad příští rok s razítky opět ozveme.

Pobyt venku léčí i na podzim

Příjemné procházky či výlety na kole se dají uskutečňovat nejen v létě. Zvláště na podzim a v zimě by je předepsal jako nejjednodušší a nejlevnější recept na zdraví snad každý lékař. Vhodně se oblečte a vyrazte ven (pokud to samozřejmě nařízení vlády dovolují). Z Říčan je možné jet vlakem například do Strančic a autobusem do Hrusic. Vede tudy stezka „Cesta kocoura Mikeše“, je zde rodiště a muzeum Josefa Lady i obecní stezka vhodná pro děti „Pohádkové Hrusice“. Pohodlně opět vlakem a autobusem se dostanete do Kamenice, kde mají vždy jednu sobotu v měsíci Ringhofferovy farmářské trhy, konají se také ve Velkých Popovicích, kudy prochází naučná stezka „Krajinou barona Ringhofferů“ vedoucí až do Mirošovic.

V každé obci je mnoho k vidění

Aktuální informace o dění v Ladově kraji najdete v kalendáři akcí na www.laduv-kraj.cz/akce a dále informace o konaných či zrušených běžeckých závodech či jejich přeložených termínech najdete na: www.laduv-kraj.cz/pohar-ladova-kraje/.

Tak ať je nám v Ladově kraji i přes nepřízeň koronavirové doby na podzim dobře!

Hanka Bolcková

www.laduv-kraj.cz
facebook.com/laduvkraj
instagram.com/laduvkraj

Laduvský kraj – Č. Voděradý, Čestlice, Hrusice, Kaliště, Kamenice, Klokočná, Kostelec u K., Kunice, Louňovice, Mirošovice, Mnichovice, Mukařov, Nupaky, Ondřejov, Říčany, Senohraby, Struhařov, Světlá, Svojetice, Tehov, Tehovec, V. Popovice, Věštary, Zvánovice

Zpoždění a polohy autobusů PID na mapách

Aktuální pozice všech autobusů Pražské integrované dopravy jako na dlani – to nabízí nová webová aplikace mapa.pid.cz. Na mapovém podkladu zde naleznete najednou i více než tisíc aktivních spojů městské i příměstské dopravy společně s informacemi o jejich trase, zpoždění, bezbariérovosti a dalších parametrech.

Informace o zpoždění autobusů jsou cestujícím k dispozici v aplikacích IDOS a PID Lítačka již od března 2020, kdy se s poskytováním těchto informací k soukromým dopravcům přidal i Dopravní podnik hl. m. Prahy. Nová mapová aplikace je pak dalším krokem nejen ve zpřístupňování těchto informací cestujícím, ale i v samotném otevírání dat. Je totiž vystavěna nad zcela veřejnou webovou službou, kterou můžou svobodně využít všichni vývojáři i ve svých aplikacích.

„Jsem rád, že je další dluh z minulosti napraven. Nyní můžete sledovat aktuální polohu všech autobusů v Praze a okolí na mapě online a v reálném čase. Díky tomu nabídnou aplikace na vyhledávání spojů třeba kompletní informace o případných zpožděních,“ uvádí pražský primátor Zdeněk Hřib.

„Aktuální informace o polohách autobusů si teď jednoduše zobrazíte na mapě. Vyberete si svou linku nebo lokalitu a hned vidíte, kdy vám to přijede, případně jestli je kvůli hustému provozu autobus zpožděný nebo jede načas. Stejně jednoduše bychom chtěli v příštím roce zpřístupnit také on-line data o tramvajích. Jsou to zdánlivé maličkosti, které ale reálně zlepšují kvalitu MHD a šetří cestujícím čas, který by jinak strávili zbytečným čekáním,“ říká náměstek pražského primátora a radní pro dopravu Adam Scheinherr.

Informace o zpoždění i o klimatizaci

Nová webová aplikace je nejen atraktivní vizualizací, ale též praktickým pomocníkem. Ke každému autobusu stránka zobrazí informaci o lince, trase, zastávkách a jízdním řádu. Samozřejmostí je informace o aktuálním zpoždění a bezbariérové přístupnosti. U spojů soukromých dopravců (mimo Dopravní podnik hl. m. Prahy) zjistíte též, zda je autobus klimatizovaný. Bonusem zejména pro nadšce je pak odkaz na kartu vozidla na webu seznam-autobusu.cz se spoustou podrobných informací a fotografií. I ten je však prozatím dostupný pouze u soukromých dopravců.

Pro snazší orientaci je možné spoje filtrovat podle čísla linky, přičemž lze zadat i více linek najednou. Též je možné zapnout na mapě vrstvu zastávek a prohlížet si z nich odjezdy. Web je optimalizovaný jak pro zobrazení na počítači, tak v mobilním telefonu.

Data pro všechny

„Současnou ambicí není jen samotné zobrazení poloh vozů v reálném čase na mapě, nýbrž také propojování a zpřístupnění dat i dalším aplikacím a vývojářům. Již nějaký čas předáváme jízdní řády a polohové informace z více než 2500 autobusů 26 dopravců do pražské Datové platformy Golemio, kterou vyvíjí

a provozuje městská společnost Operátor ICT,“ dodává vedoucí odboru technického rozvoje a projektů ROPID Zbyněk Jiráček.

Datová platforma poskytuje veřejné datové rozhraní (<https://golemio.cz/cs/node/619>), které mohou využít i ostatní aplikace od soukromých dodavatelů a rozšířit tak portfolio aplikací pro cestující. Nová webová mapa je tak mimo jiné ukázkou možností využití otevřených dat PID, neboť je vystavěna právě nad zmíněnou Datovou platformou a jízdními řády PID.

Přesnější určení zpoždění

Samostatnou úlohou při zpracování poloh vozů je určení zpoždění. Současné systémy pracují typicky na principu přepočtu zpoždění vždy při průjezdu zastávkou, kde se jednoduše odečítá reálný čas průjezdu od času určeného jízdním řádem. Mezi zastávkami se však zpoždění nepřepočítává, a tak pokud se vozidlo v mezizastávkovém úseku zdrží delší dobu nebo není průjezd zastávkou zachycen, začne být vypočtená hodnota zpoždění nepřesná.

V Datové platformě proto aktuálně s Operátorem ICT testujeme vylepšený algoritmus, který zpoždění určuje přímo podle polohy na trase. To je možné i díky tomu, že se v Golemio setkávají data z plánování MHD s údaji z dispečinku a je tedy možné je takto kombinovat. Nová mapa experimentálně využívá právě tuto zpřesněnou hodnotu zpoždění. Do budoucna bychom pro predikci zpoždění rádi zapojili také historická data, která pomohou určit předpokládané zpoždění podle pohybu předchozích spojů ještě přesněji.

Vlaky a tramvaje?

V mapě v současnosti naleznete pouze autobusové spoje, pozdější uživatelé si možná všimnou též poloh přívozdů. Nezapomínáme však na další dopravní prostředky, které jsou součástí PID.

Polohy vlaků již máme k dispozici díky novým smlouvám se Správou železnic a s dopravci, paradoxně je však problematictější získat přístup k jízdním řádům, které doposud neexistují v uspokojivé strojově čitelné variantě. Na přípravě intenzivně pracujeme a rádi bychom vlaková data zapojili ještě v tomto roce.

Tramvajové spoje v tuto chvíli informace o polohách veřejně neposkytují, Dopravní podnik hl. m. Prahy však nyní aktivně řeší dovybavení tramvají GPS moduly, které by měly zasílat data i do centrálního dispečinku PID. Jakmile se tak stane, budeme schopni poměrně rychle polohy tramvají zapojit do mapy spojů i otevřených dat.

zdroj: Informační zpravodaj PID č. 17/2020

Jak nakládat s odpadem v době koronavirové pandemie

Ministerstvo životního prostředí

2 DOMÁCNOSTI S NENAKAŽENÝMI OSOBAMI BEZ NAŘÍZENÝCH KARANTÉNNÍCH OPATŘENÍ:

- Nakládáte s komunálním odpadem jako obvykle.
- Třídíte jako obvykle do barevných kontejnerů (pytlů).
- Směsný komunální odpad odkládáte do černých kontejnerů (na místa k tomu určená).
- Jednorázové ochranné pomůcky (roušky/respirátory/rukavice) můžete po použití odkládat do směsného komunálního odpadu. Vždy je ale předtím vložte do plastového obalu a následně ještě do dalšího plastového obalu.
- Nikdy nedávejte zavázané pytle mimo černé kontejnery. Chráníte tak zdraví „popelářů“.
- Před a po manipulaci s odpady si pokaždé umyjte pečlivě ruce mýdlem a teplou vodou nebo použijte dezinfekční gel.
- Buďte ohleduplní.

Důležité upozornění:

Pokud jste vytřídili nepotřebný materiál určený na sběrný dvůr, s jeho odnosem či odvozem vyčkejte až do ukončení nouzového stavu a zákazu volného pohybu osob!

2 DOMÁCNOSTI S MINIMÁLNĚ JEDNOU OSOBOU V POVINNĚ NAŘÍZENÉ KARANTÉNĚ:

- Odpady netřídíte.
- Veškerý odpad (včetně roušek, respirátorů, rukavic a kapesníků) od osob v karanténě, u kterých není prokázáno onemocnění COVID-19, ukládáte do plastového pytle na odpady.
- Plastové pytle by měly mít minimální tloušťku 0,2 mm. Po naplnění (nejpozději však do 24 hodin) pytel pevně zavažte a na povrchu ošetřete dezinfekčním prostředkem.
- Jsou-li použity pytle z tenčího materiálu, je nutné takové obaly zdvojit. Plastový pytel proto vložte ještě do druhého pytle a zavažte.
- Povrch vnějšího pytle ošetřete dezinfekčním prostředkem a zavázaný pytel až pak dejte do černého kontejneru na směsný komunální odpad.
- Nikdy nenechávejte odpad mimo sběrnou nádobu. Chráníte tak zdraví „popelářů“.
- Před a po manipulaci s odpady si pokaždé pečlivě umyjte ruce mýdlem a teplou vodou nebo použijte dezinfekční gel.
- Buďte ohleduplní.

2 DOMÁCNOSTI S POTVRZENOU NÁKAZOU NEMOCÍ COVID-19:

- Odpady netřídíte.
- Veškerý odpad (včetně roušek, respirátorů, rukavic a kapesníků) od osob s prokázáním onemocnění COVID-19 ukládáte do plastového pytle na odpady.
- Plastové pytle by měly mít minimální tloušťku 0,2 mm. Po naplnění (nejpozději však do 24 hodin) pytel pevně zavažte a na povrchu ošetřete dezinfekčním prostředkem.
- Jsou-li použity pytle z tenčího materiálu, je třeba takové obaly zdvojit. Plastový pytel proto vložte ještě do druhého pytle a zavažte.
- Povrch vnějšího pytle ošetřete dezinfekčním prostředkem a zavázaný pytel až pak dejte do černého kontejneru na směsný komunální odpad.
- Nikdy nenechávejte odpad mimo sběrnou nádobu. Chráníte tak zdraví „popelářů“.
- Buďte ohleduplní.
- Před a po manipulaci s odpady si pokaždé pečlivě umyjte ruce mýdlem a teplou vodou nebo použijte dezinfekční gel.
- Ukládání odpadu do sběrné nádoby, svoz odpadu a jeho konečné odstranění by však mělo vycházet z lokálních možností bezpečného odstraňování směsného komunálního odpadu a minimalizace rizika pro pracovníky, kteří nakládají s odpady, ale i rizika pro ostatní občany.

OBCE V KARANTÉNĚ:

- V územích nebo obcích, kde byla v důsledku výskytu onemocnění COVID-19 vyhlášena karanténa, je nutné přijmout opatření na základě zhodnocení rizik pro pracovníky svozových firem i obyvatel.
- Specifická opatření pro tyto případy by měl stanovit místně příslušný úřad po konzultaci s orgánem ochrany veřejného zdraví (OOVZ) a svozovými firmami.

TJ Sokol Senohraby-lyžařský oddíl

pořádá

Podzimní běh lyžařů-memoriál Ály Syrovatské

64. ročník přespolního a lesního běhu, Nordic running

Tentokrát pouze jako trénink pro radost a potěšení z pohybu v přírodě s vlastním měřením času a porovnáním výkonnosti „na dálku“

25 - 29. 11. 2020 Senohraby – Vávrův palouk

Předžactvo-Žactvo-Dorost-Dospělí Tratě 60m – 8km

Propozice, Přihlášky, Výsledky: <https://www.senohraby.cz/ski-179/> <http://www.sose.cz/>

